

EPITHALAMION
IN HONOREM
CONIUGII DOCTISSIMI

ET HVMANISSIMI VIRI, D. GEORGII GEONCZI,
affinis sui chariss: sponsi: & honesta virginis IVDITH, sororis sue, filiae
clarissimi viri D. Francisci Mohini Pastoris Ecclesiae
DEI in Zikzo, patris sui colendi.

Sponse, scriptum

A
MICHAELE MOHL.

VITEBERGÆ
EXCVDEBAT IOHANNES
CRATO.
ANNO M. D. LXVI.

654

B 852 ac

C. 654

Τὸν γάμον οὐρανόθεν πάτερ εὐποίησον ἀδελφῆς
Τῆς μὲν ἐμῆς, καὶ αὐτῆς φιλότατος ἀνδρὸς ὁμῆς.

Mich: Mohi.

PRECATIVNCVLA SCRIPTA

AB ANDREA AGRIENSI PRO FELICITATE HVIVS CONIVGII.

Παμβασιλεὺς ὦ χριστὲ τεοῖο παρυσία ἄγνη,
Ἦθελες ὅς κοσμεῖν θεασέσιον γέ γάμον.
Ἀμφὶ πέδον καναναῖον ὅπως εἰς αἶθοπα ὄινον,
Μούνω ἤλλαττες ρήματι ἄγνον ὕδωρ.
Συμποσίιο θεὸς ἐ τούτῃ χριστὲ πάριδι,
Πνεύματ' ἐκχεῦσον δῶρα μέγιστα σέο.
Τήρησον γάμβρον καὶ νύμφην καλλιπάρηον,
Ὡς μακρὸν ζῶσι χριστὲ μέγιστε χρόνον.

TE duce sancte Pater castos cantare hymenæos
 Incipiam, cuius primus & author eras.
 Te duce coniugij firmissima vincula casti
 Aggrediar: tardam neçtere mitto moram.
 Tempus enim venit fidum quo casta maritum,
 Virgo sibi iungit lege iubente Dei.
 Huc igitur mentem Iudith conuerte benignam,
 Sermonesq; tui fratris amore feras.
 Non mihi nam fateor primis aduenit ab annis,
 Fiet nec posthac gratior vlla dies.
 Quam tua quod nostro celebrantur carmine festa,
 Et quod legitimo iungeris ipsa toro.
 At gratum nobis vestri spectare hymenæi
 Gaudia, cara soror si licuisset erat.
 Vere equidem fateor Cræsi præciosius auro,
 Dignius & Crassi diuitis illud erat.
 Dum modo fortunæ fauissent vela secunda,
 Atq; pedes patrio detinuisset humo.
 Nec penes hoc hominem est, potius diuina voluntas,
 Me procul à patrijs iussit abesse focis.
 Leucorei vt notum ludi sublimè theatrum
 Fiat, & ingenio Musa notanda meo.
 Nec tamen à vobis totus disiungar: apud vos
 Parte mea præsens sed meliore fruar.
 Vos igitur ciues castoq; pudore nitentes
 Matronæ, iuuenum tu quoq; magna cohors.

Postmodo pastorum clarissima turba piorum,
Tuq; magistrorum turba decusq; pium.
Vos dico quotquot pingues longo ordine mensas
Cingitis, est veluti sacra corona rosæ.
Auribus vt patulis nostris aduertite dictis,
Votaq; cum precibus iungite vestra meis.
Pulueris ex parua Deus vt formauit Adamum
Massa, diuitibus mens erat aucta bonis.
Et pietate grauis sanctam sine labe ferebat
Vitam, nec tetros hauserat ille dolos.
Huius sub validas Domini conclusit habenas,
Quicquid habet vasti machina magna soli,
Et cum brutarum Paradisi sede ferarum,
Omne genus rerum primus habebat Adam.
Non tamen huic similis tantis è millibus vnus,
Corpore, vel formæ nobilitate fuit.
Vnicus ipse fuit tantum nec compare pulchra,
Aut stabili nexu virgine iunctus erat.
Sed pater in fessos somnum demisit inertem
Artus, vt capiat lumina torpor Adæ.
Moxq; velut vastum cernas descendere pondus,
Sic caput extemplo torpor habebat Adæ.
Tunc opifex duram lateri sapienter acuto,
Extulit hinc costam, carne replente locum.
Iamq; regebat eam miti & sermone fouebat,
Euaq; de duro prodyt osse viri.

Hæc

*Hæc mater generis dicta est mortalibus vna,
Nominis hæcque tulit digna trophæa sui.
Hanc Deus omnipotens vitæ sociamque laborum
Fecit, & ad sanctum detulit ecce virum.
Surge tuam dixit Dominus circumspice Adame
Euam, surge procul somnia pelle citò.
Protinus vt suauem sensit dicentis ab ore
Vocem, de viridi surgit Adamus humo.
Vtque videt comptam facie pulchraque puellam,
Extemplo propriam iungit amore sibi.
Talia voce refert certe hæc pulcherrima virgo,
Os ex osse meo carne caroque mea est.
Hæc mea perpetuum consors & amica voluptas
Fiet, & hac stabili virgine lege ferar.
Omnis homo ergo suam linquat matremque patremque,
Soliis & foueat coniugis ille toros.
Et Deus uxorem cuius præcepit habere,
Vt pariter castum seruet uterque decus.
Crimina namque Deus sceleratæ noxia vitæ,
Exequitur pœna semper vbiq; graui.
Casta Deus mens est: res & non vlla tonanti,
Coniugio casto charius esse potest.
Hinc fit enim humani generis fœcunda propago,
Hinc Domino sponsæ grata corona piæ.
Si noua nulla patrum soboles sequeretur & almæ,
Posteritatis honos mox ruiturus erat.*

A ij Nascentes

Nascentes senibus nulli solatia vitæ
Adferrent, nostrum corrueretq; genus.
Nam licet æthereum Dominus dum conderet agmen,
Plurima produxit millia voce semel.
Et mortale quidem renouare propagine germen,
Alternata voluit continuatq; mora.
Prodyt hinc Noah castæ de viscere matris,
Unicus effugit qui mala diluuij.
Hinc pius Abramus quo non iam iustior alter,
Qui fuerat gentis stirps & origo Dei.
Isthinc cara Deo nata est Iessæia proles,
Rex bonus & vates inclitus ille fuit.
Ast hoc intacta maius de virgine nasci,
Æterni voluit Filius ipse Patris.
Quanta ergo sit coniugij præstantia fidi,
Nemo equidem verbis commemorare potest.
Hoc igitur vitæ sacrum genus ipse reliquit,
Fecit & hoc verbo tempus in omne ratum.
Flagitia illicitæ ne sæua libidinis adsint
Efficit: & causas pellit amoris, ope.
Masculus & roseo perfusa rubore puella.
Vt capiant thalami munera larga boni.
Cumq; animus curis solers torpescere auris,
Incipit, vt sese rebus vterq; iuuent.
Susceptosq; simul puro de semine natos,
Erudiant casta cum pietate suos.

Ergo

Ergo felices hodie vos estis utriq;
Cum sponsa pariter docte marite tua.
Et quod uterq; parem reperistis maxime letor,
Gloria sit patri Christe colende tuo.
Nunc Iuuenilis adest quæ conciliabit amores
Ætas, atq; dabit maxima dona Dei.
Ex hoc coniugio soboles pucherrima casto
Surgit, quæ pignus vobis amoris erit.
Sed quid ego tantis sermonem extendere nitor,
Desine sitq; satis flava Thalia loqui.
Nunc tu supplicibus fufis de pectore votis,
Aure preces avida percipe quæso Deus.
Munere Christe precor socialia fœdera sancto
Ornes, & præsens ut pia iura tegas.
Suscipe quæso preces imo de pectore fufas,
Hosq; tua dextra protege Christe manu.
Qui modo coniugij firmas sensere catenas,
Iussaq; perficiunt te duce Christe tua.
Aspicias sponsum, clemens quoq; protege caram,
Sponsam, magne pater pro bonitate tua.
Vitibus atq; racemiferis fœcundior illa
Sit, multaq; queat prole beare virum.
Ergo sponse tua multum cum coniuge viue,
Intret & in vestros rara querela toros.
Et Pylios tutis vincatis sedibus annos,
Cum æ vatis vincite secla precor.

F I N I S.